

Slišanje glasov:

ŽIVLJENJSKE PASLIKE

Mladi ljudje, ki niso več otroci in še niso povsem odrasli, se nahajajo na občutljivih prehodih. Vpeti so v svet, ki ga z njimi sooblikujemo in jim ga obarvamo odrasli, vstopanje vanj pa v mladih lahko sproža zelo raznolike odzive. Lahko jih navdaja z zmedo, odporom, dilemami, negotovostjo, lahko si enostavno težko predstavljajo, da bi zgolj stopili v čevlje svojih staršev in živeli odraslo življenje po njihovem scenariju. Svet, ki odraslim hočeš nočeš postane samoumeven, je lahko mladim tuj. Četudi gre pri tem za napetosti, pa mladi prav preko tega odkrivajo druge možnosti in obenem najdevajo razpoke v tem, kot da našem skupnem svetu. Te razpoke pogosto izražajo tudi preko stisk, uporov, odporov ter različnih drugih simptomov, ki jih pogosto prepoznamo kot širok spekter duševnih stisk.

Včasih so te razpoke lahko zelo globoke, boleče in delujejo nepremostljive. Pogosto pa, če jih opazimo, ubesedujemo ali drugače izrazimo, jemljemo resno in vsak s svoje strani začnemo graditi mostove, postanejo premostljive. Duševne stiske seveda niso rezervirane zgolj za mlade ljudi, daleč od tega. Je pa obdobje odraščanja zaradi svojih številnih izzivov, ki jih postavlja pred posameznike, za stiske posebej ranljivo obdobje. Pogosto so stiske mladih do neke mere odsevi stisk odraslega sveta oz. stisk ter tegob širše družbe, ki jih ta poskuša neuspešno zakriti. Stiske mladih so s tega vidika stiske celotne družbe. Mladi pa so kot lakmusov papir, pokazatelj posebej občutljivih in zapletenih vidikov našega skupnega sveta. Mladi so tista močna barva, ki s svojim žarom naprej žari še ob pogledu na blede sivino vsakdanjosti. Kreativni, občutljivi mladi ljudje se z izzivi odraščanja soočajo na različne načine, eden izmed njih je tudi izražanje, ustvarjanje.

Tak spoj stisk in izraza predstavljajo tudi Rebeccine slike, ki so bile v začetku marca razstavljene na Fakulteti za socialno delo, kasneje pa bodo na Pedagoški fakulteti v Ljubljani. Gre za poskus na papir preko barv preliti

Rebecca Bobnar

občutja, ki preraščajo besede in utesnjujejo telo. So izlivi in so katarza. In so dane v opazovanje in iskanje lastnih odsefov v njih. Avtorica je za izbor svojih del izbrala naziv **Paslike življenja**. Navdih je dobila v psiholoških eksperimentih o zaznavanju barv, kjer lahko opazujemo učinek občutka ali zaznave še potem, ko je dražljaj, ki je občutek ali zaznavo povzročil, prenehal delovati. Gre torej za nekakšen barvni odzven ali odmev, učinek močne barve, ki deluje tudi še potem, ko pogledamo stran. Tudi dogodki v življenju delujejo na nas tudi, ko so se že odvili. Odnosi nas zaznamujejo in delajo to, kar smo, tudi ko pomembnih ljudi, ki so nas oblikovali, že dolgo ni več zraven nas; odnosi in neodnosi torej. Slike nas spremljajo, ko

zapremo oči, tudi sanje so neke vrste paslike doživljanja. Razstava je povezana tudi s širšim raziskovanjem duševnih stisk mladih, ki ga razvijamo na obeh omenjenih fakultetah. Raziskovanje jemljemo kot soustvarjanje, kjer resno jemljemo tudi sanje, paslike ter odnose. Iz tega, kar se poraja v našem sobivanju, poskušamo sestavljati nove skupne zgodbe, zato potrebujemo srečanja ter skupne prostore, v katerih lahko delimo in drug za drugega skrbimo. Ko se z Rebecco srečava pred fakulteto, slika tega srečanja v meni odzvanja še nekaj časa in obarva moj dan. Tudi to je paslika življenja, kot ga imam rada.

Špela Razpotnik

To gradivo je bilo izdelano v času, ko je bil projekt Slišanje glasov na društvu Kralji ulice vključen v projekt »Mreža slišanje glasov Zahodnega Balkana« (fondacija Tempus, program ERASMUS+; v trajanju 15.09.2018. do 14.07.2020) oz. je bilo s soglasjem avtorja/prevajalca objavljeno na domači strani projekta Slišanje glasov. *This material was produced in the framework of implementation of Erasmus+ project "West Balkan Hearing Voices Network" (15 September 2018 14 July 2020) by the Hearing Voices project at Kings of the Street Association.*

Co-funded by the
Erasmus+ Programme
of the European Union

**KRALJI
ULICE**

